

tioner. Men — det siger jeg med fuldkommen Overbeviisning — den Byrde, som man paa-tager sig, vil naturligviis blive langt større, end man troer, hvis man nu mener at kunne gaae ud fra, at de Priser, der i dette Dieblif betales for kongelige Obligationer, nemlig hen-ved 88, ville blive staaende. Det er jeg nem-lig forviisjet om som en afgjort Sag, at der, hvis dette Lovforslag gaaer igjennem, vil blive rokket saa mærkeligt ved Forholdene, at Obligationenspriserne nok skulle komme til at føle det. Der er forsaavidt en ganske overordentlig Forskjel imellem den Maade, hvorpaa man nu opfordrer os til at gaae ind paa de her fore-slaaede Foretagender, og den Fremgangsmaade, som man brugte i 1861. Nu giver man ikke den mindste Garanti for, hvorledes Pengene skulle tilveiebringes, medens man i 1861 havde truffet en bestemt Overenskomst med den da-værende Entrepreneur for Banernes Bygning, efter hvilken han hele Tiden igjennem skulde, dersom Statskassen forbrede det, modtage vore 4 Procents Papirer i Betaling til en fast Priis af 96. At der ikke skulde være stor Forskjel herpaa, formaaer jeg ikke at indsee. Man maa lægge Mærke til, at der efter Contracten af 1861 ikke var nogenformhelt Tvang for os til at give ham Papirer til den nævnte Priis af 96. Vi vare selvfølgerlig fuldkommen beretti-gede til at betale ham contant, og, hvis der altsaa skulde indtræde saa gunstige Forhold, som der tidligere havde fundet Sted, og som dog muligen kunde ventes, at vore 4 Procents Papirer kom til at gaae op over pari, saa stod det os altsaa fuldkommen frit for at betale contant. En ganske overordentlig stor Fordeel var det dog, at man havde den Sikkerhed, at han i ugunstige Tilfælde skulde tage imod Pa-pirer til en Priis af 96. Jeg troer, at Ingen, der vil undersøge dette Forhold, nogenstunde vil betvivle, at Staten har haft overordentlig store Fordele af denne Side af Arrangementet, og at det vilde have seet meget ilde ud, hvis dette Arrangement ikke var blevet truffet.

Jeg skal hermed foreløbig slutte. Efter hvad jeg har udtalt, behøver jeg neppe at tilføie, at jeg vil være bestemt imod Lovforslaget under alle Former. Det er min fuldkomne Overbe-viisning, at vi staae ved et høist betydnings-

fuldt Vendepunkt med Hensyn til hele vor finansielle Fremtid, og at vi, hvis dette Lov-forslag vedtages, ville komme til at spore Føl-ger deraf, som nok engang i Tiden ville blive anerkjendte som sørgelige af Alle, men des-værrer vistnok først, naar det er for ilde, til at det kan rettes.

Indenrigsministeren: Jeg skulde ikke allerede saa tidligt have begjæret Ordet, naar jeg ikke frygtede for, at muligt flere ærede Medlemmer af Thinget kunde ville følge det Exempel, som det ærede Medlem, der nu satte sig, gav, idet han mindre gjorde selve Lovfor-slaget med de til det foreliggende Motiver til Gjenstand for sine Betragtninger end enkelte Ytringer af mig i det andet Thing. En Ud-talelse, som det ærede 8de kongevalgte Medlem fremkom med i sit Foredrag, kan jeg dog ikke Andet end takke ham for. Han erkjendte, at jeg havde forelagt dette Lovforslag i fuld Over-beviisning om dets Rigtighed, og at jeg paa ethvert Punkt havde udtalt mig saaledes, at mine Udtalelser — idetmindste havde de gjort det Indtryk paa ham — maatte hidrøre fra en levende Overbeviisning om det Rigtige i det, som jeg havde foreslaaet. Men den uroffe-lige Overbeviisning, som jeg saaledes hidtil har havt om det Rigtige i det af mig Fore-slaaede, er nu heller ikke, det maa jeg tilstaae, i mindste Maade bleven rokket ved, hvad det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) idag har anført. Jeg skal ikke forsøge paa at følge ham Trin for Trin gjennem alle de af ham anstillede Betragtninger, som han selv vistnok med fuldkommen Føie karakteriserede som abs-tracte. Jeg skal kun holde mig til enkelte af det ærede Medlems Udtalelser om de factiske Forhold. De Betragtninger, som det ærede Medlem selv fremsatte om, hvorledes en Jern-banens Rentabilitet under visse Forhold vilde stille sig, eller rettere om, hvorvidt det var rigtigt under visse givne Forhold at anlægge en Jernbane, — disse Betragtninger vilde i en ganske overordentligt høi Grad være gun-stige for min Opfattelse, synes det mig, dersom man turde antage, at han havde grebet sit Exempel ud af Livet, men jeg maa beklage, at dette ikke er saa. Jeg